ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 22.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Марта — 1835 — *Wilno. Piątek. 15-go Marca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Марта.

Приказъ Арміямъ.

Съ душевнымъ прискорбіемъ получили Мы извѣстіе о кончинѣ Его Величества Императора *Франца I*, послѣдовавшей въ Вѣнѣ, 18-го сего Февраля.

Узы тѣснѣйшей дружбы соединяли сего Государя со вселюбезнѣйшимъ Братомъ Нашимъ, блаженныя памяти Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ; и лично Мы, во все продолженіе царствованія Нашего, получали непрерывно самыя убѣдительныя доказательства дружественнаго Его къ Намъ и Державѣ Нашей расположенія.

Желая навсегда сохранить въ войскахъ Нашихъ память Его Императорскаго Величества, и увѣковѣчить между ними славу Его Имени, знаменитаго подвигами, предпринятыми Имъ купно съ Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ I-мъ, на освобожденіе Европы, и совершенными общими Ихъ усиліями ко благу угнѣтенныхъ народовъ,— Мы повелѣваемъ:

1-е. Гренадерскому Императора Австрійскаго полку принять наименованіе: Гренадерскаго Императора *Франца* I-го полка, и носить оное отнынѣ навсегда.

2-е. Полку сему въ теченіи пяти недѣль носить трауръ по почившемъ въ Бозѣ, Императорѣ *Францѣ*, и въ продолженіе сего времени имѣть знаменныя кисти обвитыя флёромъ.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

С.-Петербургъ.
28-го Февраля, 1835 года.

НИКОЛАЙ.
(*Р. И.*)

— Саратовскій Вице-Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Муромцевъ*, Всемилостивѣйше уволенъ, по домашнимъ обстоятельствамъ, отъ сей должности, съ назначеніемъ его Членомъ Общаго Присутствія Департамента Разныхъ Податей и Сборовъ; на мѣстѣ же его повелѣно быть Вице-Губернаторомъ Саратовскимъ Начальнику Отдѣленія Департамента Горныхъ и Соляныхъ дѣлъ, Статскому Совѣтнику *Попову*."

— Воронежскій Вице-Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Смирнаго*, уволенъ, по прошенію его, отъ сей должности, съ причисленіемъ къ Министерству Финансовъ; въ должности же Вице-Губернатора повелѣно быть Начальнику Отдѣленія Канцеляріи Министра Внутреннихъ дѣлъ, Надворному Совѣтнику *Мишковскому*.

— Командиру Оренбургскаго Казачьято полка, Подполковнику *Падурову*, Всемилостивѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе 500 десятинъ земли.

— Управляющему Илецкимъ Солянымъ промысломъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Струкову*, Всемилостивѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе 4,000 десятинъ земли.

— Высочайшимъ Указомъ 18-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *С. Станислава 3-й степени*: Житомирскій Губернскій Почтмейстеръ: *Венцевичъ* и Виндавскій Уѣздный Баронъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 2 Marca.

Rozkaz Woyskom.

Z serdecznym żalem otrzymaliśmy wiadomość o zgonie Nayjaśnieyszego Cesarza *Franciszka Igo*, zaszłym w Wiedniu dnia 18 teraźnieyszego Lutego.

Węzły nayściśleyszey przyjaźni łączyły tego Cesarza z Nayukochańszym Bratem Naszym, błogosławioney pamięci Cesarzem ALEXANDREM; i My osobiście, przez cały ciąg Naszego panowania, otrzymywaliśmy nieprzerwanie przekonywające dowody Jego przyjaznych ku Nam i Mocarstwu Naszemu chęci.

Chcąc nazawsze w woyskach Naszych zachować pamięć Jego Cesarskiey Mości, i uwiecznić między niemi sławę Imienia Jego, znamienitego dziełami, przedsiębranemi przez Niego wspólnie z Cesarzem ALEXANDREM Iszym, dla oswobodzenia Europy, i dokonanemi przez spólne Ich usiłowania, ku dobru uciśnionych narodów, — Rozkazujemy:

1. Półkowi Grenadyerów Cesarza Austryackiego przyjąć nazwanie: Półku Grenadyerów Cesarza *Franciszka Igo*, i nosić je odtąd nazawsze.

2. Przez pięć tygodni półk ten ma nosić żałobę po zeszłym w Bogu Cesarzu *Franciszku*, i przez ten czas kutasy znamion mieć obwinione krepą.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano:

Sankt-Petersburg.
28 Lutego, 1835 roku.

NIKOŁAY.
(*R. I.*)

— Saratowski Wice-Gubernator, Rzeczywisty Radca Stanu *Muromcew*, Nayłaskawiey uwolniony, z przyczyny domowych okoliczności, od tego obowiązku, z przeznaczeniem go na Członka ogólnego zasiadania Departamentu różnych podatków i poborów; a na jego mieyscu rozkazano bydź Saratowskim Wice-Gubernatorem Naczelnikowi Oddziału Górniczych i Solnych robót, Radcy Stanu *Popowu*.

— Woroneżski Wice-Gubernator, Rzeczywisty Radca Stanu *Smirnaho*, uwolniony na własną jego prośbę, od tego obowiązku, z przyłączeniem do Ministeryum Skarbu; w obowiązku zaś Wice-Gubernatora rozkazano bydź Naczelnikowi Oddziału Kancellaryi Ministra Spraw Wewnętrznych, Radcy Nadwornemu *Miszkowskiemu*.

— Dowódcy Orenburskiego Kozackiego półku, Podpółkownikowi *Padurowu*, Nayłaskawiey nadano na wieczne i potomne władanie, 500 dziesięcin ziemi.

— Urządzającemu Ilecką solną administracyą Rzeczywistemu Radcy Stanu *Strukowu*, Nayłaskawiey nadano na wieczne i potomne władanie 4,000 dziesięcin ziemi.

— Przez Naywyższy ukaz dnia 18 Stycznia Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *Św. Stanisława 3go stopnia*, Żytomirski Gubernialny Pocztmstrz *Wencewicz* i Windawski Powiatowy Baron *Sztem-*

Штемпель;— Того же ордена 4-й степени, Помощникъ Витебскаго Губернскаго Почтмейстера Коллежскій Ассессоръ *Азимовъ*; Уѣздные Почтмейстеры: Браславскій *Издебскій*, Борисовскій *Чернявскій*, Дисненскій *Добровольскій*, Дубенскій *Држевинскій*, Козелецкій *Лестушевскій*, Динабургскій *Буевичъ*, Климовскій *Семеновскій*; Помощники Почтмейстеровъ: Подольскаго Губернскаго *Страдецкій*; Уѣздныхъ: Либавскаго *Гепперъ* и Пружанскаго *Юдинъ*.

— Высочайшимъ Указомъ 28-го Декабря минувшаго 1834 года, Надворные Совѣтники: Помощникъ Директора Училищъ Минской Губерніи Іосифъ *Славута*, Старшіе Учители Гимназій: Бѣлостокской Иванъ *Вольскій* и Минской Станиславъ *Жуковскій*, Всемилостивѣйше пожалованы въ Коллежскіе Совѣтники,— и состоящіе по установленію въ 9-мъ классѣ: Брестскаго Уѣзднаго Училища Смотритель Магистръ Философіи Иванъ *Ганусовичъ*, Старшіе Учители Гимназій: Бѣлостокской Сигизмундъ *Новицкій*, Кіевской Дмитрій *Кульчицкій* и Виленской Бонифатій *Бродовскій*, на основаніи Указовъ: 11-го Декабря 1790, 9-го Декабря 1799, 6-го Августа 1809 и 14-го Января 1811 годовъ, Всемилостивѣйше пожалованы въ Коллежскіе Ассессоры.

— Высочайшимъ Указомъ 16-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 3-й степени*, Корпуса Жандармовъ Подполковникъ *Вальжевичъ*, и *тогожъ ордена 4-й степени*, Начальникъ Витебской Жандармской Команды, Капитанъ *Угликъ*.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: Сенатору, Тайному Совѣтнику *Дебу*, присутствовать въ 7-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: Сенатору Тайному Совѣтнику *Ланскому*, присутствовать въ 3-мъ Отдѣленіи 5-го Департамента Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: Сенатору Тайному Совѣтнику *Огареву*, присутствовать во 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Указомъ, даннымъ въ 6 день Декабря 1828 года на имя Управлявшаго бывшимъ Главнымъ Штабомъ по военному поселенію, установлены правила по предмету оставленія солдатскихъ сыновей при родителяхъ и родственникахъ до извѣстныхъ лѣтъ, по истеченіи коихъ они высылаются въ баталіоны Военныхъ Кантонистовъ. Признавая удобнымъ и полезнымъ продолжить еще срокъ пребыванія таковыхъ солдатскихъ сыновей при ихъ родителяхъ и родственникахъ, Повелѣваемъ: 1.) Всѣхъ солдатскихъ сыновей, которые, на правилахъ, въ упомянутомъ указѣ 6-го Декабря 1828 года предписанныхъ, оставляемы были при родителяхъ и родственникахъ въ городахъ до 16, а въ селахъ и деревняхъ до 18 лѣтняго возраста, оставлять при нихъ, по ихъ желанію, до 20 лѣтъ. 2.) Симъ солдатскимъ сыновьямъ производить на прежнемъ основаніи положенную дачу провіанта до 7 лѣтняго возраста, а по минованіи 7 лѣтъ не отпускать имъ никакого отъ казны содержанія. 3.) Солдатскихъ сыновей, коихъ родители или родственники не пожелаютъ имѣть при себѣ на правилахъ предъидущихъ 1 и 2-го пунктовъ, принимать безпрепятственно для призрѣнія и воспитанія въ баталіоны и полубаталіоны Военныхъ Кантонистовъ; на правилахъ нынѣ существующихъ, но отнюдь не моложе 7 лѣтъ отъ роду, ибо родственники, получая на нихъ до сего возраста провіантъ отъ казны, обезпечены уже въ содержаніи ихъ. 4.) Солдатскихъ сыновей, по достиженіи ими 20 лѣтъ отъ роду, не высылать въ баталіоны Военныхъ Кантонистовъ, коимъ по росписанію принадлежать, но опредѣлять прямо на дѣйствительную службу, отправляя ихъ для сего въ Губернскіе города тѣхъ самыхъ губерній, гдѣ они проживаютъ, и сдавать въ вѣденіе командировъ внутреннихъ Гарнизонныхъ баталіоновъ. По предмету распредѣленія ихъ на службу будутъ предписаны особыя по Военному вѣдомству правила. 5.) Мѣстному Гражданскому Начальству строго подтвердить, дабы солдатскіе сыновья, оставляемые при родственникахъ до 20 лѣтъ, отнюдь не проживали при нихъ далѣе сего возраста, подъ опасеніемъ штрафа, опредѣленнаго Положеніемъ о Кантонистахъ 9 Іюня 1827 года. 6.) Кантонистовъ, состоящихъ при полкахъ и разныхъ воинскихъ командахъ, кромѣ принадлежащихъ Отдѣльнымъ Корпусамъ: Гвардейскому и Кавказскому, а также поселеннымъ 1 и 2-му Резервнымъ Кавалерійскимъ Корпусамъ, высылать въ баталіоны и роты Военныхъ Кантонистовъ на прежнемъ основаніи по достиженіи 14 лѣтняго возраста, производ-

pel;—tegoż orderu 4go stopnia Pomocnik Witebskiego Gubernialnego Pocztmistrza Kollegialny Assesor *Azimow*; Powiatowi Pocztmistrzowie: Brasławski *Izdebski*; Borysowski *Czerniawski*; Dziśnieński *Dobrowolski*; Dubieński *Drzewiński*; Kozielecki *Lestuszewski*; Dyneburski *Bujewicz*; Klimowski *Siemienowski*; Pomocnicy Pocztmistrzów: Podolskiego Gubernialnego *Stradecki*, Powiatowych: Lipawskiego *Hepper*, i Prużańskiego *Judin*.

— Przez Naywyższy ukaz dnia 28 Grudnia przeszłego 1834 roku Radcy Nadworni: Pomocnik Dyrektora Szkół Mińskiey Gubernii Józef *Sławuta*, starsi nauczyciele Gimnazyów: Białostockiego Jan *Wolski* i Mińskiego Stanisław *Żukowski*, Nayłaskawiey wyniesieni na Radców Kollegialnych, — i zostający podług ustaw w 9 klassie: Brzeskiey Powiatowey Szkoły Dozorca Magister Filozofii Jan *Hanusowicz*, starsi nauczyciele Gimnazyów: Białostockiego Zygmunt *Nowicki*, Kijowskiego Demetryusz *Kulczycki*, i Wileńskiego Bonifacy *Brodowski*, na osnowie ukazów: 11 Grudnia 1790, 9 Grudnia 1799, 6 Sierpnia 1809 i 14 Stycznia 1811 roku Nayłaskawiey wyniesieni na Assessorów Kollegialnych.

— Przez Naywyższy ukaz dnia 16 Stycznia Nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *Św. Stanisława 3go stopnia*, Korpusu Żandarmów Podpółkownik *Walkiewicz*, *i tegoż orderu 4go stopnia*, Naczelnik Witebskiey Komendy Żandarmów Kapitan *Uhlik*.

— Jego Cesarska Mość Naywyżey rozkazać raczył: Senatorowi Radcy Taynemu *Debu* zasiadać w 7m Departamencie Rządzącego Senatu.

— Jego Cesarska Mość Naywyżey rozkazać raczył: Senatorowi, Radcy Taynemu *Łańskiemu*, zasiadać w 3cim Oddziale 5go Departamentu Rządzącego Senatu.

— Jego Cesarska Mość Naywyżey rozkazać raczył: Senatorowi Radcy Taynemu *Ogarewu* zasiadać w 2gim Departamencie Rządzącego Senatu.

— Przez ukaz dany dnia 6go Grudnia 1828 roku do Zarządzającego byłym Głównym Sztabem woyskowych osad, ustanowione zostały prawidła względem zostawienia żołnierskich synów przy rodzicach i familii do pewnych lat, po upłynieniu których, odsyłają się oni do batalionów woyskowych Kantonistów. Uznając za rzecz dogodną i pożyteczną przedłużyć jeszcze termin pobytu tych żołnierskich synów przy ich rodzicach i krewnych, Rozkazujemy: 1) Wszystkich żołnierskich synów, którzy, podług prawideł, w pomienionym ukazie 6 Grudnia 1828 roku przepisanych, byli zostawiani przy rodzicach i krewnych, w miastach do 16, a w siołach i wsiach do 18 lat, zostawiać przy nich, podług ich żądania, do lat 20. 2) Tym żołnierskim synom czynić na dawney osnowie wyznaczone wydawanie prowiantu do lat 7, a po przeyściu 7 lat nie wydawać im ze Skarbu żadnego utrzymania. 3) Synów żołnierskich, których rodzice lub krewni nie zechcą mieć przy sobie na poprzedzających prawidłach 1 i 2 punktów, przyymować bez przeszkody, dla opatrzenia i wychowania do batalionów i półbatalionów woyskowych Kantonistów, na prawidłach teraz istnących, lecz zgoła nie młodszych od 7 lat wieku, krewni bowiem, otrzymując na nich do tego wieku prowiant ze Skarbu, już są zabezpieczeni w ich utrzymaniu. 4) Żołnierskich synów, po doyściu ich do lat 20, nie odsyłać do batalionów woyskowych Kantonistów, do których podług rozpisania należą, lecz przeznaczać wprost do rzeczywistey służby, wysyłając ich dla tego do miast Gubernialnych, tych samych Guberniy, w których oni przemieszkują, i oddawać pod wiedzę Dowódzców wewnętrznych garnizonowych batalionów. Względem rozdzielenia ich na służbę będą przepisane osobne w woyskowym zarządzie prawidła. 5) Mieyscowey Cywilney Zwierzchności surowie przepisać, ażeby synowie żołnierscy, zostawiani przy krewnych do lat 20, zgoła nie przemieszkiwali przy nich dłużey od tego wieku, pod obawą sztrafu, naznaczonego postanowieniem o Kantonistach 9 Czerwca 1827 roku. 6) Kantonistów, będących przy półkach i różnych woyskowych komendach, oprócz należących do oddzielnych Korpusów: Gwardyyskiego i Kaukazkiego, a także osiedlonych 1 i 2 Rezerwowych Kawaleryyskich Korpusów, odsyłać do batalionów i rot woyskowych Kantonistów, na dawnieyszey osnowie po doyściu 14 lat wieku, wydając na nich prowiant podług ukazu 6 Grudnia 1828 roku: do lat 7 w połowie, a od 7 do 14 w zupełnem wyznaczeniu. 7) Na teyże osnowie, t. j. po doyściu lat 14, wysyłać do batalionów, półbatalionów i rot woyskowych Kantonistów, sieroty i tych Kantonistów, którzy się oddają na obce

дя на нихъ провіантъ по указу 6 Декабря 1828 года: до 7 лѣтъ половинною, а съ 7 до 14 лѣтъ полною дачею. 7.) На семъ же основаніи, т. е. по достиженіи 14 лѣтняго возраста, высылать въ баталіоны, полубаталіоны и роты Военныхъ Кантонистовъ сиротъ и тѣхъ Кантонистовъ, которые отдаются на постороннее воспитаніе, наравнѣ съ сиротами. 8.) На сихъ сиротъ и незаконнорожденныхъ производить также по прежнему присвоенныя узаконеніями 16 Января 1811, 27 Августа 1812, 28 Декабря 1818, 17 Апрѣля 1824 годовъ и 11 пункта указа 6 Декабря 1828 года сиротскія деньги и провіантъ: до 7 лѣтъ половинною, а съ 7 до 14 лѣтъ полною дачею.“ Февраля 14 дня 1835 года. (*По 1-му Департаменту.*)

— Государь Императоръ, согласно съ положеніемъ Комитета Гг. Министровъ, состоявшимся по представленію Г. Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Великобританскимъ шкиперамъ, вмѣсто прежде установленнаго количества чая, по одному фунту на человѣка, привозить онаго въ корабельной провизіи, по полтора фунта на человѣка. (*Сен. В.*)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, о возведеніи Воронежскаго 1-й гильдіи купца Николая *Нечаева*, по службамъ его самаго, дѣда его и отца, по роду ихъ торговли и по безпорочному сохраненію ими въ родѣ своемъ Именитаго Гражданства, съ потомствомъ въ Дворянское достоинство, и найдя, на основаніи примѣчанія къ статьѣ 27-й Свода Законовъ о состояніяхъ (томъ IX), заключеніе Правительствующаго Сената по настоящему предмету правильнымъ, мнѣніемъ положилъ: оное утвердить.

— Высочайше конфирмованныя сентенціи Военныхъ Судовъ: 1-я) 17-й Артиллерійской бригады легкой N. 3 батареи младшій Канониръ, изъ вольно-опредѣляющихся, доказывающій дворянское достоинство Гаврило *Бухинскій*, по произведенному надъ нимъ военному Суду, оказался виновнымъ въ дерзновенномъ поступкѣ, учиненномъ имъ предъ цѣлою батареею противу командующаго оною Подполковника Ярошевскаго, заключающемся въ томъ, что когда сей объявилъ ему Бухинскому приказъ, о наказаніи его, по слѣдственному дѣлу, за причиненіе хозяйкѣ квартиры своей побоевъ, отъ коихъ она была больна; то онъ Бухинскій въ то же время, кинувшись съ азартомъ и въ изступленіи къ Подполковнику Ярошевскому, сорвалъ съ него эполеты; но отъ дальнѣйшей дерзости былъ удержанъ. Главнокомандующій 1-ю Арміею, по Высочайше предоставленной ему власти, конфирмовалъ: Бухинскаго, лишивъ права вольно-опредѣляющихся и на отысканіе Дворянства, отправить въ арестантскія роты Инженернаго вѣдомства, въ крѣпости Бобруйскѣ состоящія, на десять лѣтъ; а по минованіи сего срока, опредѣлить его куда годнымъ окажется. Конфирмацію сію благоугодно было Государю Императору 31 минувшаго Января утвердить во всей силѣ.

2-я) Бывшаго 42 Егерьскаго, нынѣ Тифлисскаго Егерскаго полка, рядовой изъ Шляхтичей Юзефъ *Служевскій*, по произведенному надъ нимъ военному Суду, оказался виновнымъ: въ первомъ побѣгѣ и сносѣ казенныхъ вещей, съ намѣреніемъ пройти въ Персію, а оттуда на родину въ Польшу, изъ каковаго побѣга чрезъ четыре дня пойманъ. Командиръ Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса, по Высочайше предоставленной ему власти, конфирмовалъ: подсудимаго Служевскаго, за означенныя преступленія, лишить права отыскивать свое дворянство. Конфирмацію сію благоугодно было Государю Императору 7-го Февраля утвердить во всей силѣ. (*Спб. В.*)

Одесса, 12-го Февраля.

Пишутъ изъ Константинополя отъ 15 Февраля: у насъ нѣсколько дней стоитъ теплая, весенняя погода. Морозы и снѣгъ, появившіеся въ Декабрѣ мѣсяцѣ, замѣнились въ первой половинѣ Января умѣренною и влажною погодою, которая держится у насъ и до сихъ поръ; съ 3-го Января по сіе время термометръ ни разу не опустился ниже 3 гр. мороза. Въ полѣ начинаетъ уже пробиваться трава и показываются предвѣстники весны, полевые цвѣтки. — По извѣстіямъ изъ Николаева, устье и лиманъ Буга уже свободны отъ льда, что рѣдко случается въ такое раннее время года. (*Од. В.*)

Херсонъ, 17-го Января.

Надежды на урожай 1835 года были почти единственною мыслію всѣхъ сословій Херсонской Губерніи, при наступленіи Новаго года. Въ самомъ дѣ-

wychowanie, zarówno z sierotami. 8) Na te sieroty i nieprawnie spłodzone, uskuteczniać także po dawnemu, wyznaczone ustanowieniami 16 Stycznia 1811, 27 Sierpnia 1812, 28 Grudnia 1818, 17 Kwietnia 1824 roku i 11 punktem ukazu 6 Grudnia 1828 roku, sierockie pieniądze i prowiant, do lat 7 w połowie, a od 7 do 14 w zupełném wyznaczeniu.“ (14 Lutego 1835 roku. *Z 1go Departamentu.*)

— Cesarz Jegomość zgodnie z Postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, nastałém po przedstawieniu P. Ministra Skarbu, Naywyżey rozkazać raczył: dozwolić angielskim szyprom, zamiast pierwey postanowioney ilości herbaty, po jednym funcie na każdego przywozić w liczbie okrętowey prowizyi, po półtora funta na każdego. (*G. S.*)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu o wyniesieniu Woroneskiego 1szey Gildy kupca Nikołaja *Nieczajewa* za służby jego samego, jego dziada i oyca, podług rodzaju ich handlu, i nieskazitelnego zachowania przez nich w rodzie swoim stanu znamienitych obywateli mieyskich, z potomstwem do godności Dworzańskiey, i znalazłszy, na osnowie uwagi do artykułu 27go Połączenia Praw, o Stanach (tom IX) wniosek Rządzącego Senatu w obecnym przedmiocie, zgodnym z Prawidłami, przez opinią postanowiła utwierdzić. (*G. S.*)

— Naywyżey konfirmowane sentencye Sądów Woyskowych: 1) 17tey Artylleryyskiey lekkiey brygady N. 3go bateryi młodszy Kanonier, z wolno-zaciężnych, dowodzący Szlacheckiego dostojeństwa, Gabryel *Buchiński*, po odbytém na niego Sądzie Woyskowym, okazał się winnym w zuchwałym postępku, uczynionym przezeń przed całą bateryą, przeciwko dowodzącemu nią Podpółkownikowi Jaroszewskiemu, zawierającym się w tém, iż gdy ten objawił Buchińskiemu rozkaz, o ukaranie go w śledztwienney sprawie, za pobicie gospodyni swojey kwatery, od czego ona była chorą; tedy ten Buchiński, w tymże czasie, rzuciwszy się z azardem i w uniesieniu do Podpółkownika Jaroszewskiego, zerwał mu epolety; lecz od dalszego zuchwalstwa był wstrzymany. Główno-Dowódzący 1szą Armią, podług Naywyżey udzieloney mu władzy, konfirmował: Pozbawiwszy Buchińskiego prawa wolno-zaciężnych i poszukiwania Dworzaństwa, odesłać do rot aresztantskich wiedzy Inżynierney, w twierdzy Bobruyskiey będących, na lat dziesięć: a po upłynieniu tego terminu, przeznaczyć go tam, gdzie się zdatnym okaże. Konfirmacyą tę podobało się Jego Cesarskiey Mości dnia 31 przeszłego Stycznia utwierdzić w całey mocy.

2) Byłego 42go Strzelców, teraz Tyfliskiego Strzeleckiego półku, szeregowy ze Szlachty Józef *Służewski*, po odbytym na niego Sądzie Woyskowym, okazał się winnym: za pierwsze zbiegowstwo i uniesienie rzeczy skarbowych, z zamiarem przeyśdź do Persyi, a z tamtąd do familii do Polski, z tey ucieczki we cztéry dni został poymanym. Dowódca Oddzielnego Kaukazkiego Korpusu, podług Naywyżey udzieloney mu władzy, konfirmował: uległego Sądowi Służewskiego za pomienione przestępstwa, pozbawić prawa poszukiwania Dworzaństwa. Konfirmacyą tę podobało się Jego Cesarskiey Mości dnia 31 przeszłego Stycznia utwierdzić w całey mocy. (*G. S.*)

Odessa, dnia 12 Lutego.

Donoszą z Konstantynopola pod dniem 15 Lutego: przez kilka dni trwa u nas ciepła wiosenna pogoda. Mrozy i śniegi, które się ukazały w miesiącu Grudniu, zamieniły się w pierwszey połowie stycznia na umiarkowaną i wilgotną pogodę, która u nas trwa dotąd; od dnia 3go Stycznia, aż do tego czasu, termometr nie zniżył się żadnego razu więcey jak na 3 stopnie zimna. W polu zaczyna ukazywać się trawa, i pierwiosnki, polne kwiatki. Podług doniesień z Nikołajewa, uyście i zatoka Bohu już są wolne od lodu, co się rzadko zdarza w tak ranney porze roku. (*G. O.*)

Cherson, dnia 17 Stycznia.

Nadzieje urodzaju 1835 roku były prawie jedyną myślą, zaymującą wszystkie stany Gubernii Chersońskiey, przy nadeyściu Nowego Roku. W rzeczy samey, dobro-

лѣ, благотворная осень, какую запомнятъ только старики, издавна носелившіеся въ Новороссійскомъ краѣ, возвела и укрѣпила посѣвы озимаго хлѣба самымъ надежнымъ образомъ, а наступившая въ среднихъ числахъ Декабря зима съ обильными снѣгами взялась, кажется, сохранить надежды земледѣльцевъ.— Бѣдственный неурожай 1833 года, отозвавшійся во многихъ частяхъ Херсонской Губерніи, и въ 1834 году, обратилъ вниманіе самыхъ беззаботныхъ людей на обезпеченіе въ жизненныхъ потребностяхъ какъ себя, такъ и ввѣренныхъ имъ лицъ. Теперь совершенно можно надѣятся, что при первой возможности, всѣ безъ исключенія постараются оградить себя отъ нуждъ на будущее время.— Въ урожайные годы производилась весьма значительная торговля хлѣбомъ въ Новороссійскомъ краѣ. Рѣдкій изъ помѣщиковъ и даже простыхъ земледѣльцевъ не знаетъ Одессы, какъ мѣста, въ которомъ съ выгодою сбывалъ онъ произведенія своего сельскаго хозяйства. И между тѣмъ, къ сожалѣнію, должно признаться, что никто почти не употребилъ суммъ, вырученныхъ за хлѣбъ, на составленіе запаса на черный годъ. Однимъ только чрезвычайнымъ заботамъ Правительства, во время постигшаго насъ бѣдствія въ 1833 году, большая часть жителей обязана своимъ существованіемъ. Печальный опытъ этотъ, безъ сомнѣнія, послужитъ урокомъ на будущее время, и ежели Провидѣніе благословитъ урожаемъ наступившій годъ, то на вѣрно не всѣ избытки хлѣба отправлены будутъ въ Одессу. (*О.В.*)

czynna jesień, którą tylko mogą pamiętać starzy ludzie, od dawna zamieszkali w Nowo-Rossyyskim kraju, wydała i umocniła usiewy ozime naypomyślnieyszym sposobem, a nadeszła w połowie Grudnia zima z obfitemi śniegami, zdaje się że zamierzyła, zachować nadzieje rolników. — Nieszczęśliwy nieurodzay 1833 roku, który dał się uczuć w wielu mieyscach Gubernii Chersońskiey, i w roku 1834 zwrócił uwagę nayniestarannieyszych ludzi do opatrzenia się w potrzeby żywności jak siebie, tak i powierzonych im osób. Teraz zupełnie można się spodziewać, że przy pierwszey sposobności, wszyscy bez wyjątku będą się starali zabezpieczyć siebie od niedostatku na czas przyszły. — W latach urodzaynych odbywał się bardzo znaczny handel zbożem w Nowo-Rossyyskim kraju. Rzadki z obywateli i nawet prostych rolników nieświadom Odessy, jak mieysca, w którém wygodnie zbywał płody swojego gospodarstwa. I tym czasem z żalem wyznać potrzeba, że nikt prawie nie użył swych pieniędzy, wziętych za zboże, na złożenie zapasu na rok nieszczęśliwy. Samym tylko staraniom Rządu, podczas dościgłey nas nędzy w roku 1833, większa część mieszkańców winna jest swoje istnienie. Smutne to doświadczenie, bez wątpienia, posłuży za naukę na czas następny, i jeśli Opatrzność pobłogosławi urodzajem rok przyszły, tedy pewnie nie wszystkie nadpotrzebne zboże przewiezione będzie do Odessy. (*G. O.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 3-го Марта.

Исполняя послѣднюю волю, Августѣйшаго Брата своего, при кончинѣ изъявленную, Эрцъ-Герцогъ *Карлъ* принялъ вновь верховное управленіе по Арміи; Эрцъ Герцогъ *Райнеръ*, Вице-Король Ломбардо-Венеціанскаго Королевства, возвратится сюда, для вспомоществованія Императору обширными своими знаніями и опытомъ, хода дѣлъ. Эрцъ-Герцогъ *Францъ Карлъ*, Братъ царствующаго нынѣ Императора, и главный наслѣдникъ имѣнія покойнаго Отца б. п. Императора Франца, отправится въ Миланъ въ званіи Вице-Короля.

5-го Марта.

Его Императорское Величество наименовалъ брата своего Эрцъ-Герцога Франца Карла Генералъ-Маіоромъ.

— Собственноручнымъ рескриптомъ сего числа, Императоръ поручилъ Князю *Меттерниху*, Канцлеру Двора и Государства, довести до свѣдѣнія публики слѣдующую статью изъ завѣщанія Блаженной памяти Императора Франца.—„§ 14. Привязанность Мою передаю Моимъ подданнымъ. Уповаю, что сподоблюсь возносить за нихъ предъ Богомъ молитвы Мои; ихъ же призываю къ сохраненію къ законному Наслѣднику Моему тойже вѣрности и привязанности, съ какими всегда они были ко Мнѣ во время щастія и нещастія. Вѣрному Войску Моему объявляю сердечную благодарность за услуги, Мнѣ оказанныя, утвердившія Престолъ Мой. Призываю ихъ, къ сохраненію навсегда той же самой вѣрности и привязанности къ Наслѣднику Моему. Всѣмъ Чиновникамъ, вѣрно Мнѣ служившимъ, объявляю симъ благодарность Мою.“ (*G. C.*)

— Во Вторникъ, 3-го сего мѣсяца, тѣло Его Величества блаженной памяти Императора и Короля Франца I-го, открыто и набальзимировано было въ присутствіи Лейбъ-Медиковъ, а ввечеру, въ 10 часовъ, по предварительномъ освященіи, изъ покоевъ Высочайшаго Двора торжественно перенесено было въ придворную церковь. Впереди шли два Гофъ-Фурьера, потомъ несенъ былъ церковный крестъ, за нимъ слѣдовало Духовенство, Придворный Викарный съ клиромъ. Двое Каммердинеровъ несли конобъ съ внутренностями, а третій держалъ серебряный кубокъ съ сердцемъ. Послѣ сего несено было Каммердинерами, при помощи Лейбъ-лакеевъ, въ открытомъ великолѣпномъ гробѣ, тѣло Императора въ Фельдмаршальскомъ мундирѣ со всѣми орденами. При гробѣ шло 12 Пажей съ горящими факелами. Императорско-Королевскіе стрѣлки и Королевско-Венгерская Дворянская Лейбъ-Гвардія съ обнаженными саблями и Лейбъ-Гвардейскіе Трабанты съ алебардами шли по бокамъ. За гробомъ слѣдовалъ Императорско-Королевскій Комнатный бояринъ (Kämmerer), Князь Фердинандъ Лобковичъ, вмѣсто Главнаго Каммергера отсутствовавшаго по болѣзни. Сюда же присоединились Лейбъ-Гвардіи Капитаны и Генералъ-Адъютантъ покойнаго Императора.

Въ Придворной церкви тѣло опять было освящено и поставлено на одръ, возвышенный четырьмя ступенями и окруженный горящими свѣщами на вы-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, dnia 3 Marca.

Dopełniając ostatniey woli Dostoynego brata swojego, wynurzoney przed zgonem, Arcy-Xiąże Karol objął nanowo naywyższy kierunek spraw woyskowych; również Arcy-Xiąże Raynery, Wice-Król Królestwa Lombardzko-Weneckiego, ma tu powrócić, w celu wspierania Cesarza swoją głęboką znajomością interessów. Arcy-Xiąże Franciszek Karol, brat teraz panującego Cesarza Ferdynanda, a razem główny dziedzic majątku zmarłego oyca ś. p. Cesarza Franciszka, ma się udać do Medyolanu, w znaczeniu Wice-Króla.

Dnia 5.

Nayjaśnieyszy Cesarz Jmć, mianował Arcy-Xięcia Franciszka Karola, brata swego, Jenerał-Majorem.

— Przez własnoręczny reskrypt daty dzisieyszey, polecił Cesarz Xięciu *Metternichowi*, Kanclerzowi Dworu i Państwa, aby następujący ustęp z testamentu ś. p. Cesarza Franciszka, podany został do wiadomości powszechney. — „§ 14 Moje przywiązanie przekazuję moim poddanym. Mam nadzieję, że będę mógł wznosić modły moje za niémi do Boga; ich zaś wzywam, aby dochowali tęż samą wierność i przywiązanie dla mego Następcy prawego, z jaką byli zawsze dla mnie w dniach niepowodzenia i pomyślności. Mojemu wiernemu woysku, oświadczam serdeczne dzięki, za przysługi wyświadczone dla mnie, przez które Tron móy utrzymało. Wzywam je, ażeby takąż samą wierność i przywiązanie memu Następcy nazawsze dochowało. Wszystkim urzędnikom, którzy mi wiernie służyli, oświadczam ninieyszém mą wdzięczność.“ (*G. C.*)

— We wtorek, dnia 3 b. m., zwłoki Cesarza Franciszka I, zostały nabalsamowane w obecności Leyb-Medyków, a wieczorem o godzinie 10tey przeniesiono je z sal mieszkalnych do Kościoła parafialnego pałacu Cesarskiego. Szło naypierwiey dwóch furyerów dworskich, daley niesiono Krzyż, za którym szło duchowieństwo, następnie szedł Wikaryusz nadworny z Klerem. Dwóch Kamerdynerów, przy pomocy przybocznych lokajów Cesarskich, nieśli zwłoki zmarłego Cesarza w mundurze Feldmarszałkowskim, ze wszystkiemi orderami, złożone w spaniałey otwartey trumnie, a trzeci kubek srebrny z sercem, przy którym szło 12 Paziów z zapalonemi pochodniami. Obok nich szli Arcyerowie Cesarscy i Królewsko-Węgierska gwardya przyboczna z dobytemi pałaszami, oraz gwardya przyboczna Trabantów z halabardami. Za trumną postępował Cesarski Szambellan, Ferdynand Xiąże Lobkowicz, jako zastępca chorego Wielkiego Szambellana zmarłego Cesarza. Przyłączyli się także Kapitanowie gwardyi przyboczney i Jenerał-Adjutant nieboszczyka.

W kościele parafialnym zamkowym, pokropiono znowu ciało święconą wodą, i postawiono na katafalku, 4 stopnie wysokim i naokoło otoczonym palącemi się

сокихъ серебряныхъ подсвѣчникахъ. Императорская и Королевская Короны съ Державою и Скипетромъ, Эрцгерцогская шляпа, Орденскіе знаки, шпага, палка, шляпа и перчатки положены были по сторонамъ на подушкахъ изъ золотой парчи; кубокъ съ сердцемъ и конобъ съ внутренностями, поставлены были на первой ступени у ногъ. Около гроба разставлена была Гвардія. Церковное пѣніе, начатое въ покояхъ Дворца, продолжалось.

Вчера, въ среду, 4-го Марта съ 7-ми часовъ по утру, позволено впускать въ церковь народъ, видѣть тѣло представившагося, при коемъ Каммергеры начали совершать свои молитвы. Въ 6 часовъ вечера, церковь была затворена, осталась при гробѣ гвардейская стража и Духовенство, и служеніе продолжалось во всю ночь. Тоже самое сегодня и завтра. Въ субботу 7-го сего мѣсяца въ 11 часовъ по утру, посѣщеніе тѣла прекратится и въ сіе время сердце перенесено будетъ въ Лоретской придѣлъ придворной Августинской церкви, а потомъ послѣдуетъ съ подобающимъ великолѣпіемъ помѣщеніе внутренностей въ пещерѣ Св. Стефана. Въ воскресеніе же послѣ обѣда въ 4 часа совершено будетъ торжественное погребеніе; шествіе въ погребальную церковь Капуциновъ на Новомъ-Рынкѣ будетъ чрезъ площади Дворцовую, Михайловскую, Іосифову и Госпитальную. Въ сей день наложенъ будетъ при Дворѣ глубокій трауръ на шесть мѣсяцевъ съ слѣдующими перемѣнами. Первыя 7 недѣль отъ 7-го Марта до 24-го Апрѣля сего года носятъ Высочайшія Особы и Первенствующіе чины, также мужчины Императорско-Королевскаго Придворнаго Штата, черное сукно на выворотъ шероховатою стороною съ немногими пуговицами, отвороты безъ пуговицъ, нашивки, манжеты изъ батиста съ широкою каймою, шерстяные чулки, чернымъ покрытыя шпаги, тусклыя пряжки и флеръ на шляпѣ. Въ слѣдующія же 7 недѣль, т. е. отъ 25-го Апрѣля до 12 Іюня прежнее платье, но безъ нашивокъ. Потомъ въ наступающія 6 недѣль, т. е. отъ 13-го Іюня до 24-го Іюля, черное гладкое сукно съ тусклыми шпагами и пряжками. Наконецъ послѣднія шесть недѣль, т. е. отъ 25-го до 4-го Сентября тоже платье съ свѣтлыми шпагами и пряжками. Имп. Корол. Министры, Тайные Совѣтники, Каммергеры и внѣшній Придворный Штатъ носятъ во все продолженіе траура черную одежду. Высочайшія и Почетныя Дамы ходятъ въ первыя 14 недѣль въ черной шерстяной матеріи, имѣя черной головной уборъ, черныя украшенія, черныя перчатки и черное опахало, въ слѣдующія 6 недѣль въ черной шелковой матеріи, прочія вещи тогоже цвѣта,— въ послѣднія же 6 недѣль въ такомъ же платьѣ, съ чепчиками, кружевною или блондовою оборкою и съ свѣтлыми украшеніями. Супруги и вдовы Импер. Кор. Министровъ, Тайныхъ Совѣтниковъ и Каммергеровъ носятъ черный трауръ. Отпѣваніе усопшаго совершено будетъ въ Придворной Августинской церкви, при великолѣпномъ и богато-освѣщенномъ катафалкѣ, въ присутствіи Пресвѣтлѣйшихъ Особъ Придворнаго Штата, орденскихъ Кавалеровъ и Дамъ; въ воскресеніе 8-го Марта и въ оба наступающіе дни, въ 6 часовъ вечера, будетъ вечерня, въ понедѣльникъ же и въ оба слѣдующіе дни въ 10 часовъ предъ полуднемъ служба за упокой.

7-го Марта.

Корреспондентъ *Всеобщихъ вѣдомостей* доноситъ изъ Вѣны отъ 3-го Марта: „Поспѣшаю присовокупить нѣсколько подробностей относительно кончины покойнаго Императора. Къ сему принадлежитъ трогательное прощаніе Его съ Высочайшимъ Семействомъ въ послѣднія минуты жизни. Въ 12 часовъ въ полночь, Его Величество пожелалъ видѣть еще разъ Своихъ Пресвѣтлѣйшихъ Дѣтей и Братьевъ. Они тотчасъ явились. Умирающій Монархъ благословивъ ихъ и воздѣвъ руки на небо съ чувствительностію сказалъ: „Заклинаю Васъ, Дрожайшіе Мои! зря Меня на одрѣ смерти, помните сію минуту, будьте благочестивы и единодушны и Господь Васъ не оставитъ." Послѣ сихъ словъ, произнесенныхъ съ великимъ напряженіемъ, Умирающій впалъ въ чрезмѣрное безсиліе и предстоящіе удалились; спустя нѣсколько минутъ, Монархъ, пришедши въ себя, звалъ Эрцгерцога Палатина. Онъ бесѣдовалъ съ нимъ около 10 минутъ, внушая ему пецись о благосостояніи Венгріи. Послѣ сего наступилъ отходъ и двери спальни отворились, дабы по введенному обычаю весь Дворъ былъ свидѣтелемъ кончины Монарха. Императорское семейство глубоко поражено было сею невозвратною потерею и горестное сѣтованіе наполнило городъ." (*A.P.S.Z.*)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 24-го Февраля.

Здѣсь получены важныя извѣстія изъ Китая

świecami w srebrnych wysokich lichtarzach. Korony, Cesarską i Królewską, wraz z Jabłkiem Państwa i Berłem, kapelusz Arcy-Xiążęcy, Insignia orderów, tudzież szpadę, laskę, kapelusz i rękawiczki złożono na 6ciu taboretach ze złotey materyi, po obu stronach truny. Naczynia z sercem i wnętrznościami postawiono w nogach ciała na pierwszym stopniu. Gwardye przyboczne stanęły przy trunie, i dawniey już odprawiane dniem i nocą modlitwy w apartamencie mieszkalnym Cesarskim, odbywały się daley w kościele.

Wczora we środę dnia 4 Marca o godzinie 7mey zrana zaczęto wpuszczać publiczność do kościoła parafialnego zamkowego, dla widzenia zwłok Zmarłego, przy których Szambellanowie Cesarscy zaczęli także odprawiać modlitwy. Wieczorem o godzinie 6tey zamknięto kościół dla publiczności; odbywanie straży przy trunie i odprawianie modłów trwało ciągle przez całą noc. Toż samo jest dzisia i będzie jutro. W sobotę, dnia 7 b. m. o godzinie 11tey zamknięte będzie wystawienie ciała, i o tey godzinie nastąpi przeniesienie serca do kaplicy Loretańskiey nadwornego kościoła Augustyanów, a zaraz potém wnętrzności z zwykłą uroczystością złożone zostaną w grobie przy kościele S. Szczepana. Nareszcie o godzinie 4tey po południu odprawi się uroczyste pochowanie zwłok, i orszak pogrzebowy uda się z zamku przez place Zamkowy, Michała, Józefa i Szpitalny do kościoła Kapucynów na Nowém mieście. Tegoż dnia będzie przywdzianą wielka żałoba dworska, noszona przez sześć miesięcy z przepisanemi odmianami. Pierwsze 7 tygodni od 7 Marca do 24 Kwietnia tego roku, noszą Naywyższe Osoby i Pierwsi Urzędnicy, także mężczyzni Cesarsko-Królewskiego nadwornego etatu, czarne sukno na wywrót z niewielą guzikami, wyłogi bez guzików, plerezy, mankiety z batystu z szerokim brzegiem, pończochy wełniane, szpady czarno okryte, sprzążki przyćmione, i krepa na kapeluszach. W następnych zaś 7 tygodniach, t. j. od 25 Kwietnia do 12 Czerwca, tenże sam ubior, lecz bez obszewek. Potém w następnych 6 tygodniach t. j. od 13 Czerwca do 24 Lipca, czarne gładkie sukno z przyćmionemi szpadami i sprzążkami. Nakoniec ostatnie 6 tygodni t. j. od 25 Lipca do 4 Września, tenże sam ubior ze świałemi szpadami i sprzążkami. Ces. Król. Ministrowie, Radcy Tayni, Kamerherowie i wewnętrzny Etat Dworu, przez ciąg trwania żałoby noszą czarne odzienie. Wysokie i Honorowe Damy w przeciągu pierwszych 14 tygodni noszą czarne wełniane materye, mając czarny ubior głowy, czarne ozdoby, czarne rękawiczki i czarne wachlarze, w następnych 6 tygodniach czarną jedwabną materyą, tudzież inne odzienie takiegoż koloru; — w ostatnich zaś 6 tygodniach, w takiémże odzieniu w czepkach z garnirowaniem korunowém lub blondynowém i ze świałemi ozdobami. Małżonki i wdowy Cesarsko-Królewskich Ministrów, Radców Taynych i Kamerherów, noszą czarną żałobę. Żałobne nabożeństwa odprawiać się będą w kościele nadwornym Augustyanów, przy wspaniałym i rzęsisto oświeconym katafalku, w obecności Nayjaśnieyszych Osób, Etatu Dworu, Kawalerów orderowych i Dam, w niedzielę dnia 8 b. m. i dwa dni następujące, będą o godzinie 6tey wieczorem wigilie, a w poniedziałek i dwa dni następujące, o godzinie 10tey przed południem exekwie.

Dnia 7.

Korrespondent gazety powszechney donosi z Wiednia pod 3 Marca: „Spieszymy dodać kilka szczegółów, o zgonie zmarłego Cesarza. Do czego należy czułe pożegnanie się Jego z Naywyższą Familią, w ostatnią chwilę życia. O samey północy oświadczył Nayjaśnieyszy Pan, iż pragnie jeszcze raz widzieć się z dziećmi i braćmi swemi. Dostoyna Rodzina Cesarska przybyła natychmiast, a konający Monarcha, dawszy im swoje błogosławieństwo, wzniosł ręce do góry i rzekł z rozrzewnieniem: „Zaklinam was, kochani, którzy mię tu widzicie umierającego, abyście pamiętni tey chwili, byli bogoboynemi i zgodnemi, a Bóg was pobłogosławi." Po tych słowach, z wielkiém wysileniem wymówionych, wpadł Monarcha w wielkie osłabienie, i rodzina Cesarska oddaliła się. Po krótkiey chwili, przyszedłszy nieco do siebie, pragnął umierający Cesarz mówić z Arcy-Xięciem Palatynem. Rozmawiał z nim blizko 10 minut, których, zdaje się, iż mu niebo dozwoliło, aby Arcy-Xięciu pomyślność Królestwa Węgierskiego poruczył. Zaraz po tém zaczął konać, i natychmiast otworzono podwoje pokoju, aby, według zwyczaju w Austryi przyjętego, cały Dwór mógł być naocznym świadkiem śmierci Cesarza. Familia Cesarska w głębokim została pogrążona smutku przez tę niepowróconą stratę, a smutna żałoba napełniła miasto." (*A.P.S.Z.*)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 24 Lutego.

Otrzymano tu ważne wiadomości z Chin pod 20

отъ 20 Октября: Лордъ *Напиръ* умеръ и торговля съ Китаемъ возобновилась. „Со смертію Лорда Напира, замѣчаетъ *the Sun*, наблюденіе за выгодами Англіи, вновь падаетъ на прежнихъ Чиновниковъ Остиндской Компаніи; по сему, можно надѣяться, что спокойствіе продолжится, и все пойдетъ хорошо. Бездѣйствіе торговли въ Октябрѣ мѣсяцѣ есть происшествіе необыкновенное. Если суда (какъ должно ожидать) успѣютъ въ Ноябрѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ нагрузиться, то могутъ, какъ и прежде, прибыть въ Англію около Марта или Апрѣля."

— Сѣверо-Американскія газеты отъ 2-го Февраля извѣщаютъ, что въ Вашингтонѣ нѣкто, по имени Ричардъ *Лауренсъ*, покушался на жизнь Президента *Джаксона*. (*Спб. В.*)

5-го Марта.

Прошедшую Субботу принялъ Король отъ Нижняго Парламента адрессъ, представленный ему Ораторомъ онаго въ сопровожденіи 100 Членовъ и далъ имъ на оный слѣдующій отвѣтъ: „Искренно благодарю Васъ, Господа, за увѣренія, сообщаемыя Мнѣ въ семъ законномъ и должномъ адрессѣ о готовности Вашей помагать Мнѣ въ улучшеніяхъ нашихъ церковныхъ и государственныхъ учрежденій, обращая надлежащее вниманіе на сохраненіе оныхъ. Съ сожалѣніемъ Я узнаю, что Вы, въ томъ, что касается принятой мною политики, основанной, какъ Я сказалъ, на образѣ мыслей народа Моего, не одинаковаго со Мною мнѣнія. Я нигдѣ не употреблялъ и нигдѣ не употреблю въ иномъ духѣ принадлежащихъ Мнѣ правъ, какъ только единственно въ великой цѣли, содѣйствовать общему благу, для коего онѣ Мнѣ ввѣрены; равномѣрно имѣю Я не сомнѣнную надежду, что предоставленіемъ вѣрнымъ подданнымъ Моимъ удобства, открыть предо Мною посредствомъ вольнаго выбора представителей, свои нужды, не будетъ оставлено ниодно средство упрочивающее общественное благо."

— Оппозиціонные журналы вчера огласили, что Князь *Веллингтонъ*, Гр. *Абердинъ* и двѣ другія особы выдутъ изъ Кабинета, а мѣста ихъ займутъ Лордъ *Станлей*, Г-нъ *Грагамъ* и прочіе. Министерскія газеты совершенно сему прекословятъ.

— Въ Мальту отправленъ пароходъ *Блазеръ* съ повелѣніемъ, что бы часть остающагося тамъ зимовать флота возвратилась въ Англію: ибо Правительство намѣрено уменьшить Англійскую эскадру на Средиземномъ морѣ. По возвращеніи эскадры въ Мальтійскій портъ, осталось только на востокѣ три корабля, то есть: одинъ фрегатъ при Смирнѣ, а другой при Вурлѣ и корвета подъ Стамбуломъ.

— Въ дипломатическихъ собраніяхъ полагаютъ, что Адмиралъ *Ринъи* вѣрно пріѣдетъ въ Лондонъ, въ званіи Французскаго Посланника, на мѣсто Графа *Себастіани*.

— По извѣстіямъ, дошедшимъ изъ Соединенныхъ Областей Америки, слышно, что Г-нъ *Квинси Адамсъ* въ тамошнемъ Сенатѣ жестоко возставалъ противъ Французскаго Правительства; тамъ думали, что Конгрессъ уполномочитъ Президента къ объявленію повелѣній забирать Французскіе корабли и задержанію Французскихъ товаровъ.

6-го Марта.

Поелику Министерскія газеты въ послѣднихъ дняхъ съ точностію не выражаются относительно состоянія Кабинета, то оппозиціонные журналы и заключаютъ, что Министерству предстоитъ какая-то перемѣна. Courier сегодня еще за вѣрное утверждаетъ, что Князь *Веллингтонъ* не только ясно изъявилъ свою готовность, но и желаніе оставить Кабинетъ. Globe говоритъ еще болѣе, т. е. слышно, что Князь подалъ уже въ отставку: тогда бы, по мнѣнію сего журнала, вошли въ Министерство Лордъ *Станлей* и Князь *Ригмондъ*. Первый съ назначеніемъ въ Департаментъ поселеній, на мѣсто Графа *Абердина*; послѣдній же въ Департаментъ Иностранныхъ Дѣлъ на мѣсто *Веллингтона*. (*G. C.*)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 5-го Марта.

Стоящій въ Тулонѣ флотъ, получилъ повелѣніе быть въ готовности поднять паруса.

— По извѣстіямъ съ границы Испанской, Полковникъ *Окана* съ 1,800 человѣкъ остался въ долинѣ Бастанъ, для составленія оборонительной линіи отъ сей долины до Урдахъ, чтобы прикрывать транспорты, отправляемые изъ Франціи для войска Королевы. Кажется, что Генералъ *Мина* потуда не ударитъ на Карлистовъ, пока не подойдетъ ожидаемое имъ подкрепленіе. Чрезъ двѣ или три недѣли можно надѣяться уже важныхъ происшествій.

6-го Марта.

Легитимистическіе журналы донесли о занятіи

Listopada: Lord *Napir* umarł i handel z Chinami odnowił się. „Że zgonem Lorda Napier, jak postrzega gazeta *the Sun*, przestrzeganie pożytkow Anglii, znowu spada na dawnieyszych urzędników Wschodnio-Indyyskiey Kompanii; zatém, można się spodziewać, że spokoyność przedłuży się, i wszystko póydzie pomyślnie. Nieczynność handlu w miesiącu Październiku jest wypadkiem niezwyczaynym. Jeśli statki (jak się należy spodziewać) będą mogły w miesiącu Listopadzie i Grudniu bydź naładowanemi, tedy mogą, jak i dawniey, przybydź do Anglii około Marca lub Kwietnia."

— Gazety Północno-Amerykańskie pod 2 Lutego donoszą, że w Washingtonie niejakiś imieniem Richard *Lawrence*, targnął się na życie Prezydenta *Jacksona*. (*G. S. P.*)

Dnia 5 Marca.

Zeszłey soboty przyjął Król adress Izby Niższey, przedstawiony mu przez Mówcę teyże w towarzystwie przeszło 100 Członków, i udzielił nań odpowiedź następującą: „Szczerze dziękuję WPanom za zapewnienia, które mi dajecie w tym prawnym i powinnym adressie, o waszey gotowości wspierania mię w ulepszeniu naszych kościelnych i krajowych instytucyy, z przynależną na ich zachowanie względnością. Z ubolewaniem dowiaduję się, iż w tém, co się dotycze przyjętey przezemnie polityki, na zasadzie którey odwołałem się nie dawno do sposobu myślenia ludu mojego, nie jesteście jednakowego ze mną zdania. Nigdy nie użyłem i nigdy nie użyję w innym duchu służących mi prerogatyw, tylko wyłącznie i jedynie w wielkim celu dopomagania dobru powszechnemu, dla którego są mi one powierzone; jakoż mam niewątpliwą nadzieję, iż przez sposobność, jaką podałem mym wiernym i prawym poddanym, ażeby w wolnym wyborze reprezentantów, dali mi poznać widoki swoje, nie zostanie naruszony żaden z śrzodków, dobro powszechne utrwalających."

— Dzienniki oppozycyyne głosiły wczora, że Xiąże *Wellington*, Hr. *Aberdeen* i dwie inne osoby, wystąpią z Gabinetu, a ich mieysca zaymą Lord *Stanley*, P. *Graham* i inni. Gazety ministeryalne zaprzeczają temu jak naywyraźniey.

— Do Malty posłano statek parowy *Blazer* z poleceniami, aby część zimującey tam floty, wróciła do Anglii: jest bowiem zamiarem Rządu, zmnieyszyć eskadrę angielską na morzu Srzódziemném. Po powrócie eskadry do portu w Malcie, pozostały na Wschodzie trzy tylko okręty, to jest: jedna fregata przy Smyrnie, a druga przy Vurla, i korweta pod Stambułem.

— W towarzystwach dyplomatycznych utrzymują, że Admirał *Rigny* przybędzie zapewne do Londynu, w znaczeniu Ambassadora Francuzkiego, na mieysce Hrabiego *Sebastiani*.

— Według wiadomości, nadeszłych z Stanów Zjednoczonych, słychać, iż P. *Quincy Adams* powstawał ostro w tameczným Senacie przeciw Rządowi Francuzkiemu; mniemano tam, iż Kongress upoważni Prezydenta do wydania rozporządzeń, względem zabierania okrętów francuzkich i rozpoczęcia odwetu przeciw handlowi francuzkiemu.

Dnia 6.

Z przyczyny, że gazety ministeryalne, w ostatnich kilku dniach nie wyrażają się stanowczo przeciwko modyfikacyi Gabinetu, wnoszą dzienniki oppozycyyne, że jest zamierzona jakaś zmiana w Ministeryum. *Courrier* dziś jeszcze utrzymuje za rzecz pewną, że Xiąże *Wellington* nie tylko swoją gotowość, ale nawet chęć wystąpienia z Gabinetu wyraźnie oświadczył. *Globe* więcey jeszcze powiada, to jest: że słychać już o podaniu się Xięcia do dymissyi. Według tego dziennika, weszliby do Ministeryum Lord *Stanley* i Xiąże *Richmond*. Pierwszy z przeznaczeniem do wydziału osad, na mieysce Hrabiego *Aberdeen*; ostatni zaś do wydziału interessów zagranicznych, na mieysce Xięcia *Wellingtona*. (*G. C.*)

F r a n c y a.

Paryż, dnia 5 Marca.

Flota stojąca w Tulonie, otrzymała rozkaz bydź w pogotowiu do wyruszenia pod żagle.

— Podług doniesień od granicy hiszpańskiey, Półkownik *Ocana* pozostał w 1,800 ludzi na dolinie Bastan, dla utworzenia linii obronney od teyże doliny do Urdach, zdolney zasłaniać transporta, przesyłane z Francyi dla woyska Królowey. Zdaje się, że Jenerał *Mina* nie uderzy na Karolistów, dopóki nie nadeydą wszystkie posiłki, na które on oczekuje. Ważnych wypadków, dopiero za dni 15 lub 20 spodziewać się można.

Dnia 6.

Dzienniki legitymistyczne doniosły o zajęciu Los-

Лосъ-Аркосъ Генераломъ *Сумалакарреги*. Лосъ-Аркосъ есть малозначущая защита на нѣсколько миль по дорогѣ отъ Эстеллы, служащая Карлистамъ убѣжищемъ. (*G. C.*)

Пруссія.

Берлинъ, 24-го Февраля.

Всеобщая Прусская Государственная Газета сообщаетъ слѣдующее извѣстіе: „Цистерскій Монастырь въ Парадисѣ, состоящій въ Мезерицкомъ повѣтѣ Познанской области, по Высочайшему повелѣнію уничтоженъ и обращенъ будетъ въ Католическую Семинарію, на устройство коей требуемыя 14,412 Рейхсталеровъ, равно какъ и на ежегодное содержаніе оной суммы, отпускаемы будутъ изъ фундушей уничтоженныхъ Монастырей. Въ семъ заведеніи полагается 60 воспитанниковъ, 1 Директоръ, 3 Учителя и 1 Помощникъ, назначая имъ примѣрно на жалованье 800, 600, 500, 450 и 200 Рейхсталеровъ. Сіе Училище, совокупно съ находящеюся въ Познани Католическою учительскою Семинаріею въ состояніи будетъ снабжать Наставниками элементарныя Училища Католическія, коихъ число въ Познанской области превышаетъ Реформатскія. Такъ на пр. въ Бромбергскомъ Департаментѣ съ 1829 по 1834 годъ, гдѣ щитается 185,064 Католиковъ и 119,208 Реформатовъ, вновь заведено 44 Католическихъ и 32 Реформатскихъ Училища. Въ Познанской же области съ 1832 по 1834 открыто: 229 Католическихъ, 18 Реформатскихъ и 9 общихъ, а всего 256 Училищъ. Если примемъ въ соображеніе, что въ Познанской области находится 488,959 Католиковъ и 185,555 Реформатовъ: то удостовѣримся, что распространеніе Католическихъ Училищъ въ сей области происходитъ гораздо дѣятельнѣе, нежели Реформатскихъ." (*A.P.S.Z.*)

11-го Марта.

Его Королевское Высочество Князь Вильгельмъ, сынъ Короля, выѣхалъ въ Вѣну.

13-го Марта.

Г. *Либерманъ*, бывшій Прусскимъ Посломъ въ Мадритѣ, отозванъ оттуда, для занятія важнаго Посольскаго мѣста при С. Петербургскомъ Дворѣ. (*G.C.*)

Германія.

Гамбургъ, 27-го Февраля.

По извѣстіямъ, полученнымъ изъ Берлина отъ 22-го сего мѣсяца, тамъ говорили, что Наслѣдный Принцъ будетъ болѣе, нежели донынѣ, заниматься государственными дѣлами, что однако жъ требуетъ подтвержденія. Ожидали также перемѣны Министровъ. Положившій великія заслуги Министръ Баронъ *Штейнъ-фонъ-Альтенштейнъ* намѣревался уклониться отъ государственныхъ должностей, чтобы спокойно провести остатокъ жизни; Г-нъ *Ансильонъ* занялъ бы въ такомъ случаѣ его мѣсто, какъ Министръ Народнаго Воспитанія и Духовныхъ дѣлъ; Графъ *фонъ-Альвенслебенъ* принялъ бы послѣ *Ансильона* Иностранное Министерство; Барона *Бреннъ* назначаютъ Главнымъ Президентомъ Помераніи, а оставленное чрезъ то Министерство Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ перешло бы первое въ завѣдываніе Г-на *фонъ-Наглера*, а другое Графа *Арнима-Бойценбурга* временнаго Президента въ Аквисгранѣ. Посломъ на Сеймѣ Германскаго Союза вмѣсто *Наглера*, назначаютъ временнаго Министра Юстиціи Г-на *Мюлера*.

Карлсруе, 5-го Марта.

Фрейбургская газета 3-го сего мѣсяца доноситъ, что распространившіяся нѣсколько дней вѣсти о занятіи войскомъ границъ Швейцарскихъ, кажется подтверждаются. На всякой случай сдѣланы сообразныя сему распоряженія. Высочайшимъ повелѣніемъ Начальству здѣшняго городскаго и сельскаго округа предписано имѣть въ готовности на каждое воззваніе 90 повозокъ, въ каждую по 4 лошади. Говорятъ, что въ Оффенбургѣ заготовлено уже такое же число подводъ такъ, чтобы въ каждое мѣсто, гдѣ нужно употребить военную силу, можно было вдругъ перевезти нужное число войска. (*G. C.*)

Италія.

Неаполь, 6-го Февраля.

Нынѣшній Карнавалъ особенно былъ веселъ. Группы гуляющихъ и экипажи тѣснились болѣе всего въ Толедской улицѣ; въ послѣднее воскресенье и прошедшій четвертокъ, Ихъ Величества и прочіе Члены Королевской Фамиліи показывались на Корсо. Вчера вечеромъ данъ былъ въ театрѣ Санъ-Карлосъ, первый маскарадъ, который открытъ былъ Русскою національною пляскою, въ коей участвовали первые танцоры Королевской балетной труппы. (*H. Kor.*)

Arcos przez Jenerała *Zumala-Carreguy*. Los Arcos jest mało znaczącém stanowiskiem o kilka mil drogi od Estella, służącego zwykle Karolistom za mieysce schronienia. (*G. C.*)

Prussy.

Berlin, dnia 24 Lutego.

Powszechna Pruska Gazeta Stanu, udziela następującey wiadomości: „Cysterski klasztor w Paradysie, leżący w powiecie Międzyrzeckim, Obwodzie Poznańskim, za Naywyższym rozkazem został skassowany, i będzie obrócony na Katolickie Seminaryum, na urządzenie którego, potrzebych 14,912 talarów, również jak i na coroczne jego utrzymanie summy, wypłacane będą z funduszów pokassowanych klasztorów. Do tego zakładu przeznacza się 60 uczniów, 1 Dyrektor, 3 Nauczycieli i 1 Pomocnik, przeznaczając im przyzwoitą płacę po 800, 600, 500, 450 i 200 talarów. Szkoła ta, razem ze znaydującém się w Poznaniu Katolickiém Seminaryum, będzie mogła opatrywać nauczycielami szkoły Katolickie elementarne, których liczba w Obwodzie Poznańskim przewyższa liczbę Protestantów. Tak np. w Bydgoskim departamencie od 1829 do 1834 roku, gdzie liczy się 185,064 Katolików w ogóle i 119,208 Ewangelików, nowo założonych jest 44 Katolickich i 32 Ewangelickich szkół. W Obwodzie zaś Poznańskim od 1832 do 1834 odkryto: 229 Katolickich, 18 Ewangelickich i 9 spólnych, a wszystkich 256 szkół. Zważywszy, że w Obwodzie Poznańskim znayduje się 488,959 Katolików, a 185,555 Ewangelików; tedy przekonamy się, że rozmnożenie szkół Katolickich w tym Obwodzie, postępuje daleko czynniey, aniżeli Ewangelickich." (*A.P.S.Z.*)

Dnia 11 Marca.

Jego Królewska Wysokość Xiąże Wilhelm (syn Króla), wyjechał do Wiednia.

Dnia 13.

P. *Libermann*, dotychczasowy Poseł Pruski w Madrycie, został powołany na ważny urząd Poselski, przy Dworze Petersburskim. (*G. C.*)

Niemcy.

Hamburg, dnia 27 Lutego.

Podług wiadomości, które tu odebrano z Berlina pod datą 22 b. m., mówiono w tamteyszey stolicy, że Królewic Następca Tronu, otrzyma większą działalność w sprawach publicznych, od dotychczasowey. Spodziewano się także zmiany Ministrów. Wielce zasłużony Minister Baron *Stein von Altenstein*, zamierzał usunąć się od obowiązków publicznych, by w spokoyności resztę życia przepędzić; Pan *Ancillon* objąłby w takim razie jego mieysce, jako Minister wychowania publicznego i spraw duchownych; Hrabia *von Alvensleben*, otrzymałby po Panu *Ancillon*, wydział interessów zagranicznych; Barona *Brenn* przeznaczają na głównego Prezydenta Pomeranii, a osierocone tym sposobem urzędy Ministra spraw wewnętrznych i skarbu, przeszłyby, pierwszy pod zarząd Pana *von Nagler*, drugi pod zarząd Hrabiego *Arnim-Boizenburg*, dotychczasowego Prezydenta w Akwisgranie. Na Posła przy Seymie Związku Niemieckiego, w mieysce P. *Nagler*, przeznaczają dotychczasowego Ministra sprawiedliwości Pana *Muehler*.

Karlsruhe, dnia 5 Marca.

Gazeta Friburgska pod dniem 3 b. m. donosi, iż pogłoski, szerzące się od kilku dni, względem osadzenia woyskiem granic Szwaycarskich, zdają się potwierdzać. Na wszelki przypadek, dane są stosowne w tey mierze rozporządzenia. Naywyższym rozkazem poleconém zostało, Zwierzchności tuteyszego okręgu municypalnego i gminnego, mieć w pogotowiu na każde wezwanie, 90 czterokonnych wozów. W Offenburgu, jak mówią, przygotowano już podobną liczbę wozów, tak, ażeby do każdego mieysca, gdzie siły woyskowey użyć wypadnie, stosowna liczba woyska, jak nayśpiesznicy przewieziona bydź mogła. (*G. C.*)

Włochy.

Neapol, dnia 6 Lutego.

Tegoroczny Karnawał szczególnieyszą odznaczał się wesołością. Kupy chodzących i pojazdy naywięcey zgromadzali się na ulicy toledańskiey. Ostatniey niedzieli i w przeszły czwartek, NN. Królewstwo Ichmość i Osoby Familii ukazywali się na Corso. Wczora wieczorem w teatrze San-Carlos była pierwsza maskarada, rozpoczęta Ruskim narodowym tańcem, do którego wchodzili pierwsi tancerze Królewskiego baletu. (*Kor. Hamb.*)

Испанія.
Мадритъ, 17-го Февраля.

Въ здѣшнихъ вѣдомостяхъ напечатано: „Ея Величество Королева, въ ознаменованіе Высокаго уваженія къ Своему брату и союзнику, Королю Бельгіи, декретомъ 10-го сего мѣсяца опредѣлила препроводить къ нему орденъ Золотаго Руна. Въ тоже время Королева-Правительница, супругѣ сего Короля послала знаки ордена Маріи Луизы.“— Первый Государственный Секретарь отправилъ 11-го Февраля къ Испанскимъ Дипломатическимъ Агентамъ и Консуламъ, находящимся въ иностранныхъ Государствахъ, слѣдующее Королевское повелѣніе: „Ея Величество Королева-Правительница, имѣя въ виду облегченіе торговли, между ея подданными и чужими странами, и вмѣстѣ съ тѣмъ заботясь о воспрепятствованіи того, чтобы столь нужное для защиты Государства оружіе не попадалось въ руки противной стороны, приказала изданное 11-го Декабря минувшаго года повелѣніе, по коему всѣ приходящія изъ чужихъ гаваней суда съ товарами, должны складывать оные въ гаваняхъ Корунны, Гажона, Сантандера и Бильбао, распространить также и на корабли дружественныхъ и союзныхъ съ Испаніею Державъ. Въ слѣдствіе сего Агенты и Консулы уполномочены дозволять впускъ въ означенныя гавани иностранныхъ судовъ, кои, подобно Испанскимъ, согласятся исполнять предписанныя симъ послѣднимъ условія. Подпис. *Мартинецъ-де-ла-Роза.*“ (*Спб.В.*)

Hiszpania.
Madryt, dnia 17 Lutego.

W tuteyszych gazetach wydrukowano: „Nayjaśnieysza Królowa, na znak wysokiego poważenia kuswemu bratu i sprzymierzeńcowi, Królowi Belgiyskiemu, przez dekret dnia 10 tego miesiąca, postanowiła przesłać mu order *Złotego Runa*. W tymże czasie Królowa Rejentka, Małżonce tego Króla przesłała znaki orderu *Maryi Ludwiki*.“ — Pierwszy Sekretarz Państwa posłał 11 Lutego do Hiszpańskich dyplomatycznych Agentów i Konsulów, znaydujących się w zagranicznych Państwach, następujący Królewski rozkaz: „Nayjaśnieysza Królowa Rejentka, mając na uwadze ułatwienie handlu między jey poddanemi i cudzemi krajami, i razem trosżcząc się o zapobieżenie temu, ażeby tak potrzebny dla obrony Państwa oręż, nie dostał się w ręce przeciwney strony, rozkazała, wydany 11 Grudnia roku zeszłego rozkaz, podług którego wszystkie przychodzące z cudzych portów statki z towarami, powinny je składać w portach Korunny, Gażony, Santanderu i Bilbao, rozciągnąć także i na okręty przyjacielskich i sprzymierzonych z Hiszpanią Mocarstw. Na skutek tego Ajenci i Konsulowie Pełnomocni dozwolą weyścia cudzoziemskim statkom do pomienionych portów, które, podobnie jak Hiszpańskie, zgodzą się wypełniać przepisane tym ostatnim warunki.

Podpisał: *Martinez-de-la-Rosa.*“ (*G.S.P.*)

Турція.
Константинополь, 13-го Февраля.

Въ Сиріи дѣла идутъ плохо. Въ горахъ Кислисъ снова возгорѣлись мятежи, кои едва потушены были; причемъ Египтяне потеряли одинъ пѣхотный полкъ, три пушки и не мало конницы.

— Не токмо въ горахъ Кислисъ, но и въ окрестностяхъ Аданы происходили возмущенія; жители дрались съ Египтянами и хотя они не могли равняться съ ними силою, но духъ мятежа все еще не истребленъ. Управлявшій возмущеніемъ Начальникъ Арабовъ показалъ большую предусмотрительность и ловкость въ своихъ распоряженіяхъ.

— Морскія извѣстія изъ Леванта сообщаютъ о возмущеніи въ гарнизонѣ Египетскаго флота по поводу неуплаты жалованья. Выдачею имъ части недоплаченной суммы, успокоили взбунтовавшихся; послѣ чего половину кораблей отправили въ Критъ. (*G. C.*)

Turcya.
Konstantynopol, 13 Lutego.

W Syryi nie nayleрiey stoją rzeczy. W górach Kislis powstały znowu zaburzenia, które z trudnością można było przytłumić; przy czém Egipcyanie stracili jeden półk piechoty, trzy armaty i nie mało konnicy.

— Nie tylko w górach Kislis, ale i w okolicach Adany, były zaburzenia: mieszkańcy bili się z Egipcyanami, a lubo nie wyrównali im w sile, duch niepokoju, nie jest jeszcze zupełnie przytłumiony. Kierujący powstaniem naczelnik Arabów, okazał wielką przezorność i zręczność w działaniach swoich.

— Żeglarskie doniesienia z Lewantu, mówią o zaburzeniach pomiędzy załogą floty Egiptskiey, stojącey pod Alexandryą, zaszłych z powodu zaległego żołdu. Przez zapłacenie pewney części zaległych należności, uspokojono zbuntowanych; po czém odesłano blizko połowę okrętów do Kandyi. (*G. C.*)

Швейцарія.
Цюрихъ, 25-го Февраля.

ПравительственныйСовѣтъ издалъ слѣдующее постановленіе: „Правительственный Совѣтъ,сообразно опредѣленіямъ Верховнаго Совѣта отъ 27-го Іюня 1834 года, относительно позволенія, давать пристанище политическимъ выходцамъ, а также основываясь на извѣстіяхъ и донесеніяхъ, что въ Кантонѣ нашемъ иностранцы составляютъ собранія и общества, противныя общественному порядку и безопасности, и симъ угрожаютъ спокойствію иностранныхъ государствъ, опредѣляетъ: 1) Всѣ иностранцы, составляющіе въ Кантонѣ нашемъ политическія общества, или вступающіе въ оныя, должны немедленно удалены быть изъ края. Тѣ, кои имѣли участіе въ совѣщаніяхъ, или способствовали къ насильственному нарушенію спокойствія въ иностранныхъ земляхъ, будутъ арестованы и отданы подъ слѣдствіе для поступленія съ ними по законамъ въ надлежащихъ судахъ. 2) Предписывается всѣмъ Управляющимъ, чтобы они въ округахъ своихъ обращали бдительное вниманіе на проживающихъ тамъ чужестранцовъ; чтобы о происходящихъ перемѣнахъ въ ихъ числѣ доносили Полицейскимъ властямъ, никакихъ обществъ составлять имъ не дозволяли, а составившіяся уничтожали. 3) Исполненіе нынѣшняго предписанія поручается Полицейскому вѣдомству. Состоялось въ Цюрихѣ, 21-го Февраля 1835.“ (*G. C.*)

Szwaycarya.
Zürich, dnia 25 Lutego.

Rada rządząca wydała następujące postanowienie: — „Rada rządząca zapatrując się na uchwałę Wielkiey Rady z dnia 27 Czerwca 1834 roku, tyczącą się pozwolenia przytułku dla wychodniów politycznych, jak niemniey ze względu na wieści i doniesienia, że w Kantonie naszym, ludzie zagraniczni zawiązują zgromadzenia i towarzystwa, przeciwne publicznemu porządkowi i bezpieczeństwu, a nadto mogące zagrażać spokoyności krajów obcych; stanowi: 1) Wszyscy cudzoziemcy, zawiązujący w Kantonie naszym towarzystwa polityczne, lub do nich przystępujący, mają bydź bezzwłócznie z kraju oddaleni. Tacy, którzyby mieli udział w naradach, lub przyczyniali się do gwałtownego zawichrzenia spokoyności w krajach pogranicznych, mają bydź aresztowani i oddani śledztwu, oraz zawyrokowaniu sądów właściwych. 2) Poleca się wszystkim zarządcom, ażeby w obwodach swoich, mieli pilne oko na bawiących tamże cudzoziemców, aby o zachodzących zmianach w ich liczbie, władze policyy ne zawiadomiali, tymże żadnych zgromadzeń nie dozwalali, a utworzone rozwiązywali. 3) Wykonanie niniejszey uchwały, poleca się Władzy policyyney. Działo się w Zürychu, dnia 21 Lutego 1835 roku.“ (*G. C.*)

Нидерланды.
Гага, 17-го Февраля.

Недавно изданное сочиненіе подъ заглавіемъ Jaarboekie voor het Koningryk der Nederlanden over 1835, содержитъ слѣдующія статистическія замѣчанія: По 1-е Января 1834 народонаселеніе Голландіи простиралось до 2,481,382 душъ; изъ сего числа въ провинціяхъ: Сѣверномъ Брабантѣ 352,661; Гельдерландѣ 318,952; Сѣверной Голландіи 420,955; Южной Голландіи 488,341; Зеландіи 138,675; Утрехтѣ 132,415; Фрисландѣ 215,447; Оверъ-Исселѣ 183,703; Гренингенѣ 163,972 и Дрентѣ 66,261. Въ 1833 году родилось 87,116,—44,619 мужескаго и 42,497 женскаго пола. Вообще народонаселеніе Голландіи въ 1833 году увеличилось 19,378 душами. (*A.P.S.Z.*)

Niderlandy.
Haga, dnia 17 Lutego.

Niedawno wydane dzieło pod tytułem: „*Jaarboekie voor het Koningryk der Nederlanden over 1835*,“ zawiera w sobie następujące Statystyczne postrzeżenia: Do dnia 1 Stycznia 1834 roku, ludność Hollandyi wynosiła 2,481,382 dusz; z tey liczby w prowincyach: Północney Brabancyi 352,661; Geldryi 318,952; Północney Hollandyi 420,955; Hollandyi Południowey 488,341; Zelandyi 138,675; Utrechcie 132,415; Fryzyi 215,447; Over Yssel 183,703; Grönindze 163,972 i Dröncie 66,261. — W roku 1833 było narodzonych 87,116, płci męzkiey 44,619 i żeńskiey 42,497. W ogóle ludność Hollandyi w 1833 roku powiększyła się 19,378 dusz. (*A. P. S. Z.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 15 дня 1835 г.— Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*